

گرده افشاری، رشد لوله گرده و تعیین بهترین پلی فایزر برای گیلاس (*Prunus avium* L) رقم قرمز رضائیه

محمد محمودی^۱، کاظم ارزانی^۱ ناصر بوذری^۲ و محمود ملکی^۳

(۱) به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشیار گروه علوم باگبانی دانشگاه تربیت مدرس

(۲) استادیار بخش تحقیقات باگبانی موسسه نهال و بذر

(۳) دانشجوی کارشناسی ارشد گروه بیوتکنولوژی دانشگاه تهران

گیلاس (*Prunus avium* L). یکی از مهمترین میوه‌های مناطق معتدل در دنیا است. اکثر ارقام گیلاس به دلیل خودناسازگاری، همواره مشکلاتی را از نظر تلخی و میوه‌دهی به همراه داشته‌اند. لذا برای تولید میوه تجاری نیاز به گرده دهنده مناسب و سازگار دارند. در این آزمایش گیلاس رقم "قرمز رضائیه" به عنوان گرده‌گیرنده با دانه گرده ارقام زرد دانشکده، پروتیوا، صورتی لواسان، حاج یوسفی، مشکین شهر و همچنین قرمز رضائیه تحت برسی قرار گرفت. تیمارهای یاد شده بر اساس طرح بلوکهای کامل تصادفی (RCBD) با سه تکرار به کار گرفته شدند. تعیین سازگاری و ناسازگاری ارقام گرده دهنده به کمک دو روش گرده افشاری کنترل شده و مطالعه میکروسکوپی رشد لوله گرده صورت گرفت. نتایج حاصل از گرده افشاری کنترل شده نشان داد که رقم مشکین شهر و پروتیوا سازگار و بقیه ارقام شامل زرد دانشکده، صورتی لواسان و حاج یوسفی ناسازگار می‌باشد. درصد تشکیل میوه در رقم قرمز رضائیه با استفاده از ارقام ارقام زرد دانشکده، پروتیوا، صورتی لواسان، حاج یوسفی و مشکین شهر به ترتیب ۰/۵۴، ۰/۹۴، ۰/۲۶ و ۰/۳۶ درصد بود. همچنین نتایج نشان داد که گیلاس قرمز رضائیه یک رقم خودناسازگار می‌باشد (درصد تشکیل میوه = صفر) و برای تشکیل میوه نیاز به گرده ارقام مناسب دارد. مطالعه با کمک میکروسکوپ فلورسنس هم نشان داد که لوله گرده رقم مشکین شهر ۹۶ ساعت پس از گرده افشاری به تخدمان می‌رسد که این نتایج روش اول را تأیید می‌کند.

واژه‌های کلیساي: گیلاس، خودناسازگاری، گرده افشاری، دانه گرده، میکروسکوپ فلورسنس، زرد دانشکده، پروتیوا، صورتی لواسان، حاج یوسفی، مشکین شهر، قرمز رضائیه.